

føre en betydelig forøgelse af administrati-
onen.

Efter de gældende regler fordeles pro-
ventubet ved forsikringsfradraget automa-
tisk på statsskatten og de kommunale skat-
ter. Ved en tilskudsordning ville der antage-
lig ikke kunne fastsættes en fordeling, som
på samme måde har sammenhæng med,
hvilken kommune den tilskudsberettigede
skatteyder betaler skat til.

Jeg mener herefter ikke, at de gældende
regler bør erstattes af en tilskudsordning.

Spørgsmål 3:

Ad § 13 A, stk. 4. Det bedes oplyst, hvor-
ledes der er tænkt forholdt med gældende
praksis af renter af studielån.

Svar:

Gældende praksis vedrørende renter af
statsgaranterede studielån går ud på, at
renterne hverken kan eller skal fratrækkes i
de år, renterne tilskrives hovedstolen, men
først når beløbet er forfaldent. Fradraget
kan altså først foretages, når afviklingen af
lånemellemværendet påbegyndes efter fuld-
endelse eller afbrydelse af den påbegyndte
uddannelse.

I afviklingsperioden beregnes fradraget
primært efter den fordeling mellem renter
og afdrag, som det pågældende låneinstitut
har anvendt på indbetalingerne. Er lånets
afvikling aftalt ved periodiske ydelser, uden
at det er fastsat, hvordan ydelsen fordeler
sig på afdrag og renter, beregnes rentefra-
draget som en forholdsmæssig del af ydelsen
efter forholdet mellem de opsamlede renter
og summen af hovedstol og renter.

Det er ikke hensigten at ændre denne
praksis med hensyn til tidspunktet for fra-
drag af renterne vedrørende de statsgaran-
terede studielån. Renterne af disse lån vil
imidlertid — ligesom alle andre renteudgif-
ter — falde ind under reglerne i den foreslå-
ede § 13 A. Det betyder, at der under afvik-
lingen af studielånet kun er fradrag for ren-
terne, i det omfang den pågældendes sam-
lede årlige renteudgift overstiger 4.000 kr.

Spørgsmål 4:

Er der ved lovforslagets § 6 A, jfr. ophæ-
velse af kildeskattelovens § 24-25, tilsligtet
ændring af bestemmelsen om beregning af

lønmodtagerfradrag for så vidt angår hono-
rarer og vederlag?

Svar:

Lovforslaget ophæver kildeskattelovens
bestemmelser om lønmodtagerfradrag. I
stedet bestemmes det i § 6 A, at lønmodta-
gere i fremtiden kun skal have fradrag for
nærmere afgrænsede udgifter i forbindelse
med det indtægtsgivende arbejdes udførelse
i det omfang, udgifterne overstiger 2.000
kr. (eller 10 pct. af indtægten). Afgrænsnin-
gen af disse udgifter svarer i øvrigt til den
gældende afgrænsning af de udgifter, der er
omfattet af lønmodtagerfradraget.

Efter kildeskattelovens § 24, stk. 3 (der
nu foreslås ophævet) kan der ikke beregnes
lønmodtagerfradrag for særlige honorarer,
der ydes uden for et egentligt tjenestefor-
hold. Der kan for så vidt angår disse ind-
tægter kun fradrages de faktisk afholdte ud-
gifter.

I forslagens § 6 A er der ikke medtaget
bestemmelse om fradrag for udgifter i forbin-
delse med særlige honorarer m. v., idet § 6 A
kun omfatter personer med egentlig lønind-
tægt. Retsstillingen vil således efter forsla-
get blive den samme som tidligere, idet de
faktisk afholdte udgifter til sikring, vedlige-
holdelse og erhvervelse af honorarindkom-
ster m. v. kan fratrækkes, jfr. statsskattelov-
ens § 6, stk. 1, litra a.

Det må antages, at personer med de
nævnte honorarer og vederlag meget ofte vil
blive omfattet af den foreslåede begrænsning
af de ligningsmæssige fradrag, fordi de ved
siden af honoraret eller vederlaget har en
egentlig lønindtægt eller en indtægt ved
selvstændig erhvervsvirksomhed.

Spørgsmål 5:

Vil finansministeren overveje at stille
ændringsforslag, således at retten til at fra-
drage repræsentationsudgifter begrænses
stærkt, eventuelt således at kun visse repræ-
sentationsudgifter i særlige tilfælde kan
godkendes som fradragsberettigede?

Svar:

Lovforslaget indeholder i § 1 bestemmelse
om en generel fradragsbegrænsning for såvel
lønmodtagere som selvstændigt erhvervsdri-
vende, idet lønmodtagere i henhold til § 6 A
kun kan få fradrag for de udgifter, der over-